

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5505/2559

พนักงานอัยการจังหวัดสิงห์บุรีโจทก์ นายเอนก สุขมากโจทก์ร่วม นายนิติ โอสภพันธุ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 59, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 362, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 376, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยใช้อาวุธปืนซึ่งมีสภาพร้ายแรงยิงเข้าไปที่ขอบหน้าต่างด้านบนของห้องของบ้านเกิดเหตุ โดยที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าเมื่อกระสุนปืนกระทบขอบหน้าต่างแล้วจะหักเหไปในทิศทางใด จำเลยย่อมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนอาจแล่นไปถูกผู้ที่อยู่ภายในห้องถึงแก่ชีวิตได้ จำเลยจึง มีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 59, 80, 91, 92, 288, 362, 364, 365, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ตรีของกลาง เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมาย และนับโทษจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญา หมายเลขดำที่ 2177/2556 และ 484/2557 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ระหว่างพิจารณา นายเอนก ผู้เสียหายที่ 1 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาบุกรุกเคหสถานกับข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่นและโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 38,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันกระทำละเมิดจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่โจทก์ร่วม จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งว่า จำเลยมิได้กระทำความผิดตามฟ้องโจทก์จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำร้อง ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80, 365 (2) (3) ประกอบมาตรา 364, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพยายามฆ่าผู้อื่นกับฐานบุกรุกเคหสถานในเวลา กลางคืนโดยมีอาวุธ และฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมืองหรือหมู่บ้าน เป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานพยายามฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 10 ปี ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน เพิ่มโทษกระทงละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกฐานพยายามฆ่าผู้อื่น 13 ปี 4 เดือน ฐานมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครอง

โดยไม่ได้รับใบอนุญาต 8 เดือน ฐานพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต 8 เดือน รวมจำคุก 13 ปี 20 เดือน นับโทษจำคุกคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1721/2557 และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1600/2557 ของศาลชั้นต้น ธิปไตยกระสุนปืน 2 ปืน และหัวกระสุนปืน 1 หัว ของกลาง และให้จำเลยชำระค่าเสียหาย 8,500 บาท แก่โจทก์ร่วม พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันทำละเมิดจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม สำหรับค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแพ่งโจทก์ร่วมได้รับยกเว้นจึงไม่กำหนดให้ ส่วนค่าทนายความให้จำเลยใช้แทนโจทก์ร่วมเป็นเงิน 3,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับข้อหาพยายามฆ่าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80 ส่วนความผิดฐานบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืน โดยมีอาวุธกับฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมืองหรือหมู่บ้าน ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365 (2)(3) ประกอบมาตรา 364 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามมาตรา 90 ให้จำคุกจำเลย 2 ปี เพิ่มโทษหนึ่งในสามตามมาตรา 92 เป็นจำคุก 2 ปี 8 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานมีอาวุธปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต กระทั่งละ 8 เดือน ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุกจำเลย 2 ปี 24 เดือน นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่าจำเลยอยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวนิรัชภรณ์ บุตรสาวโจทก์ร่วม เมื่อนางสาวนิรัชภรณ์มีเรื่องทะเลาะกับจำเลย จะหนีกลับมาพักที่บ้านโจทก์ร่วมที่เกิดเหตุ จำเลยจะมาตามนางสาวนิรัชภรณ์ให้กลับไปอยู่กินกับจำเลยหลายครั้ง หากนางสาวนิรัชภรณ์ไม่ยินยอมจำเลยจะใช้วิธีข่มขู่ให้นางสาวนิรัชภรณ์ออกมาพูดคุยกับจำเลย วันที่ 10 ธันวาคม 2556 นางสาวนิรัชภรณ์มีเรื่องทะเลาะกับจำเลยและหนีกลับมาพักที่บ้านเกิดเหตุ คืนเกิดเหตุวันที่ 13 ธันวาคม 2556 เวลาประมาณ 3 นาฬิกา จำเลยมาที่บ้านเกิดเหตุใช้อาวุธปืนยิงที่บริเวณหน้าบ้าน 3 นัด หลังจากนั้นจึงเปิดประตูรั้วเข้าไปในบริเวณบ้านใช้อาวุธปืนยิงใส่บ้านเกิดเหตุบริเวณห้องนอนชั้นล่างของนางสาวนิรัชภรณ์ ผู้เสียหายที่ 2 ซึ่งเป็นพี่สาว ภริยาโจทก์ร่วม 1 นัด ขณะนั้นผู้เสียหายที่ 2 บุตรชายผู้เสียหายที่ 2 และนางสาวนิรัชภรณ์อยู่ภายในห้องนอนดังกล่าว กระสุนปืนถูกบานหน้าต่างด้านบนทะลุไปฝังอยู่ในกำแพงหน้าห้องน้ำ สำหรับความผิดฐานอื่นไม่มีคู่ความฎีกาจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมว่า จำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงไปที่ขอบหน้าต่างด้านบนสูงจากพื้นประมาณ 191 เซนติเมตร ขณะที่จำเลยสูงประมาณ 182 เซนติเมตร แม้จำเลยจะยืนบนเก้าอี้สูงประมาณ 20 เซนติเมตร ตามที่โจทก์ร่วมเบิกความ แต่ระดับแขนของจำเลยจะต้องอยู่ต่ำลงมา ลักษณะการยิงจึงน่าจะถือว่าอยู่ในมุมงาย แม้จำเลยไม่เคยแสดงท่าทีว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตบุคคลใดในบ้านเกิดเหตุ ตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัย แต่ได้ความจากคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศุภชัย ผู้ตรวจร่องรอยวิถีกระสุนปืนที่บ้านเกิดเหตุ และเป็นผู้ตรวจลูกกระสุนปืนอัตโนมัติกึ่งทองแดงหุ้มตะกั่ว ขนาด 9 มม. รูเกอร์ 1 ลูก และปลอกกระสุนปืนอัตโนมัติกึ่งทองแดงหุ้มตะกั่ว ขนาด 9 มม. รูเกอร์ 2 ปลอก ว่า ลูกกระสุนปืนและปลอกกระสุนปืนดังกล่าวใช้ยิงจากอาวุธปืนขนาด 9 มม. รูเกอร์ หรือ .38 ซุปเปอร์ ซึ่งสามารถใช้ยิงทำอันตรายต่อชีวิตและวัตถุได้ เมื่อใช้อาวุธปืนทั้งสองชนิดยิงกระหนาบหน้าต่าง จะไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าลูกกระสุนปืนจะหักเหไปในทิศทางใด สามารถทำอันตรายต่อชีวิตของบุคคลที่อยู่ภายในห้องได้ ซึ่งคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกศุภชัยดังกล่าวสอดคล้อง

กับการที่รูกระสุนปืนที่ขอบหน้าต่างซึ่งเป็นรูกระสุนปืนเข้าอยู่สูงจากพื้นประมาณ 191 เซนติเมตร หลังจากนั้นกระสุนทะลุเข้าไปในห้องพบรูกระสุนที่บริเวณผนังห้องน้ำอยู่สูงจากพื้นประมาณ 167 เซนติเมตร ซึ่งอยู่ต่ำกว่ารูกระสุนปืนเข้าทั้งๆ ที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงในลักษณะเป็นมุมเงย ดังนั้น การที่จำเลยใช้อาวุธปืนซึ่งมีสภาพร้ายแรงยิงเข้าไปที่ขอบหน้าต่างด้านบนของห้องของบ้านเกิดเหตุ โดยที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าเมื่อกระสุนปืนกระทบขอบหน้าต่างแล้วจะหักเหไปในทิศทางใด จำเลยย่อมเล็งเห็นผลได้ว่ากระสุนปืนอาจแล่นไปถูกผู้ที่อยู่ภายในห้องถึงแก่ชีวิตได้ จำเลยจึง มีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกฟ้องจำเลยในความผิดฐานนี้มา นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สุริยง ลิ้มสิทธิรัตน์ · จรุณ ชีวติโสภณ · โชติวัฒน์ เหลืองประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5505/2559>